

Γιολάντα Τσορώνη - Γεωργιάδη

Βιβλία
που προάγουν τη
συναισθηματική
νοημοσύνη

Ο Ποσειδώννας και η Φρουφρού

Ο Ποσειδώνας και η Φρουφρού
ήταν οι καλύτεροι φίλοι. Τους άρεσε να
κουρνιαάζουν ο ένας στην αγκαλιά του άλλου,
να γίνονται κουβάρια και να κοιμούνται
έτσι μπροστά στο τζάκι.

Αλλά υπήρχε κάτι που άρεσε
στον Ποσειδώνα περισσότερο απ' αυτό.

Του άρεσε να τρώει τις νόστιμες τραγανιστές
μπουκιές, που κάθε μέρα έβρισκε στο μπλε πιάτο του.

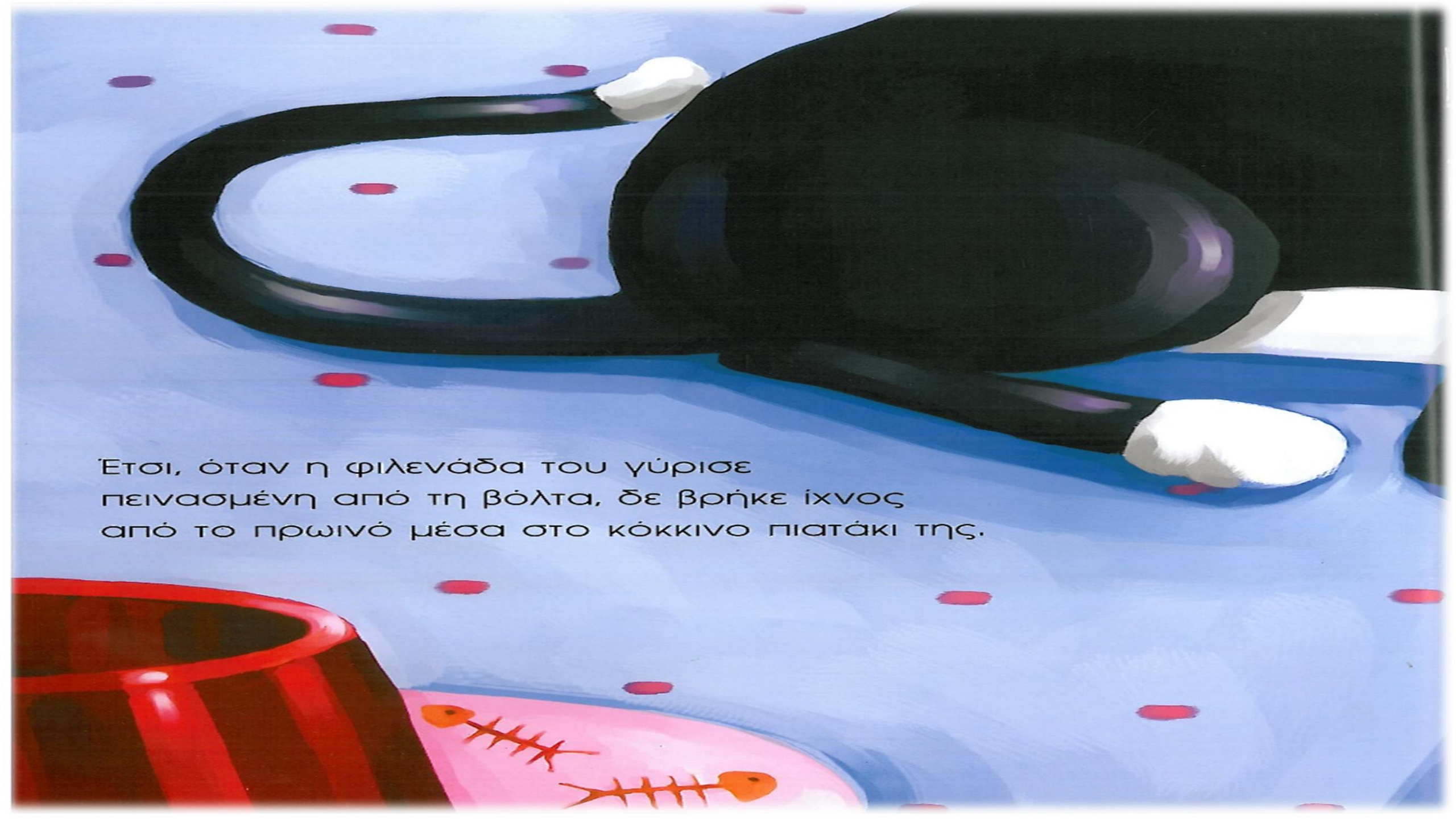

Μα εκείνο που του άρεσε ακόμα περισσότερο **απ' αυτό** ήταν να γεύεται τους ψαρομεζέδες της φίλης του.

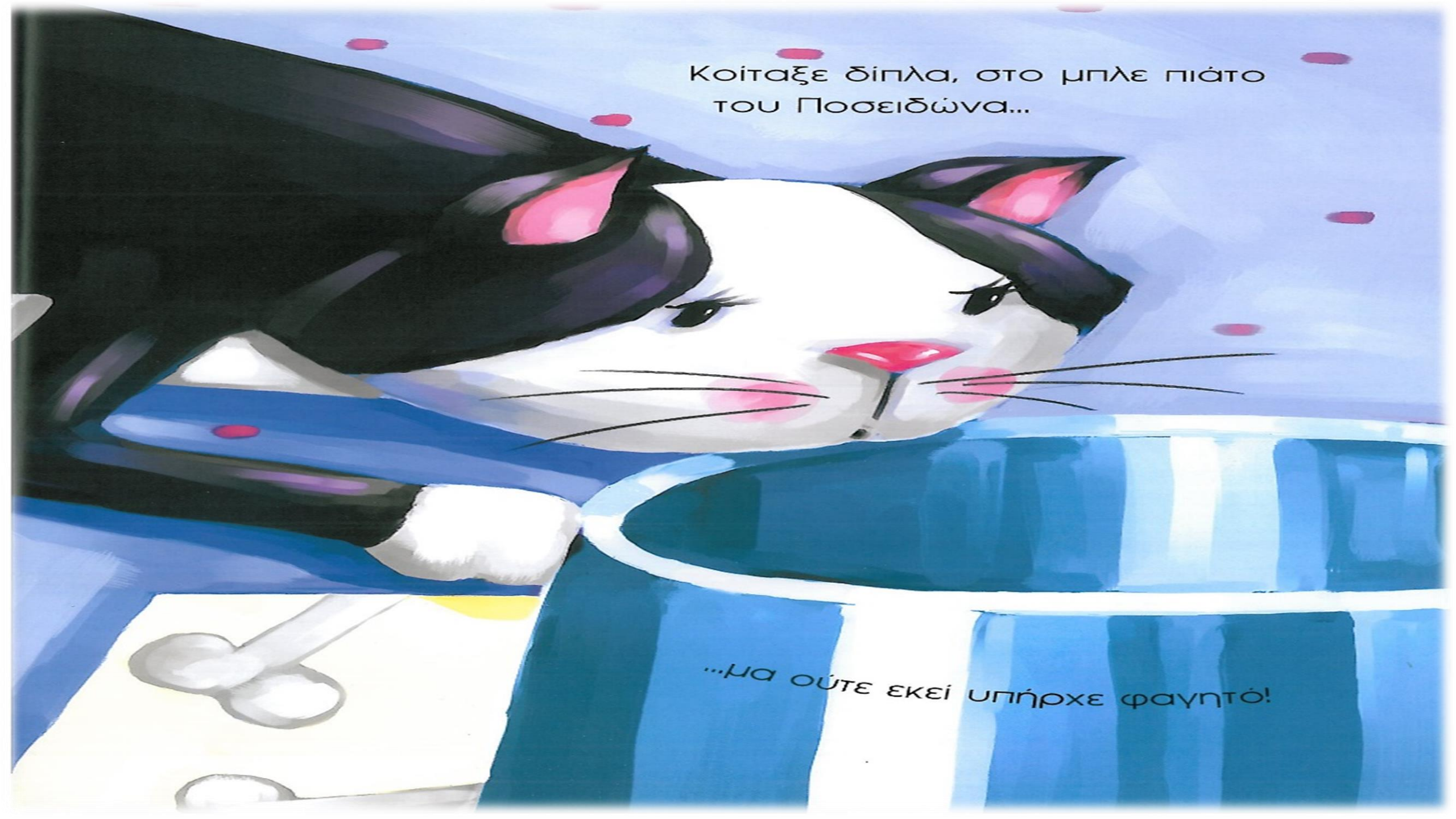
Τσιμπολογούσε πού και πού από το κόκκινο πιατάκι της, όταν η Φρουφρού δεν κοιτάζε, και έβρισκε πάντα την τροφή της πιο νόστιμη από τη δική του.

Ένα πρωί, όμως, που η Φρουφρού είχε βγει από νωρίς στη γύρα, ο Ποσειδώνας παρασύρθηκε... Με το που τσίμπησε τον πρώτο ψαρομεζέ, του άνοιξε η όρεξη και σταματημό δεν είχε.

A black dog is lying on its side on a light blue surface with a pattern of small red dots. The dog's head is on the right, and its body extends towards the left. In the bottom left corner, there is a red bowl and a pink mat with two orange fish-shaped patterns. The dog's paws are white.

Έτσι, όταν η φιλενάδα του γύρισε
πεινασμένη από τη βόλτα, δε βρήκε ίχνος
από το πρωινό μέσα στο κόκκινο πιατάκι της.

A black and white cat is shown in profile, looking into a blue bowl. The cat has black fur on its head and back, and white fur on its face and paws. Its eyes are closed, and it has a slightly sad or disappointed expression. The bowl is blue with a white rim. The background is a light blue color with several small red dots scattered across it. The overall style is that of a children's book illustration.

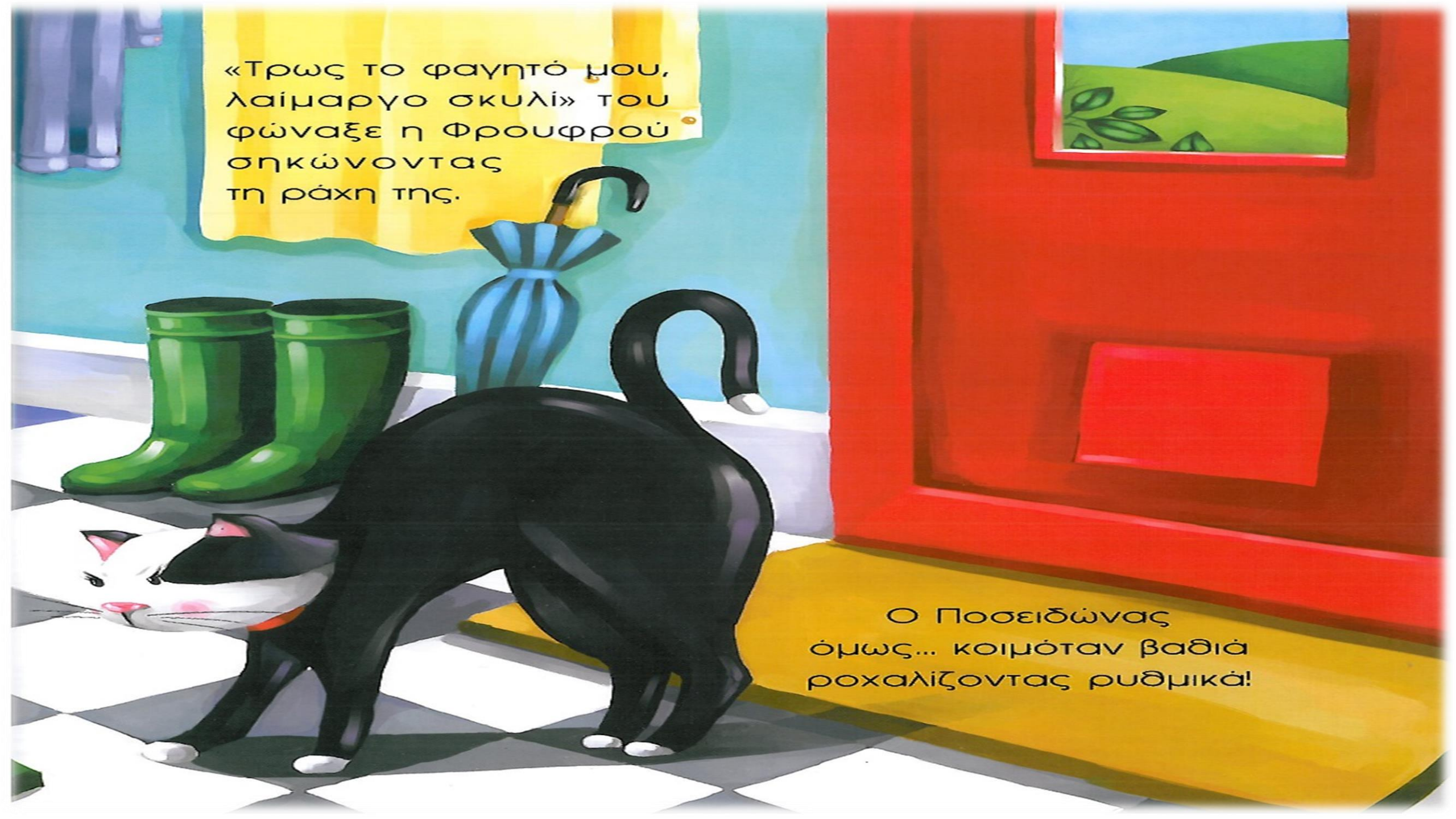
Κοίταξε δίπλα, στο μπλε πιάτο
του Ποσειδώνα...

...μα ούτε εκεί υπήρχε φαγητό!

“Τι έγινε;” νιαούρισε με παράπονο και αναζήτησε τον Ποσειδώνα να της λύσει την απορία. Τον βρήκε να κοιμάται του καλού καιρού μέσα στο καλάθι του.

“Παράξενο” σκέφτηκε παρατηρώντας τον καλά. “Σαν να μου φαίνεται πιο χοντρός από χτες και... μυρίζει και ψαρίλα!”

«Τρως το φαγητό μου,
λαιμαργο σκυλί» του
φώναξε η Φρουφρού
σηκώνοντας
τη ράχη της.

Ο Ποσειδῶνας
ὄμως... κοιμόταν βαθιά
ροχαλίζοντας ρυθμικά!

«Αυτό δε θα το ανεχτώ!» άφρισε από το
κακό της η Φρουφρού.

«Ως εδώ και μη παρέκει!» του φώ-
ναξε έξαλλη κοντά στο αυτί του.

Ο Ποσειδώνας άνοιξε το ένα μάτι του την ώρα
που η Φρουφρού γύρισε και πήδηξε έξω.

“Θα γυρίσει πίσω” σκέφτηκε. “Πάντοτε γυρίζει πίσω”.

Τα πράγματα όμως δεν έγιναν
όπως τα υπολόγιζε ο Ποσειδώνας.
Οι ώρες περνούσαν και η Φρουφρού
δε γύριζε. Πήγε να μείνει στο απέναντι σπίτι.

Είχε αρχίσει να βραδιάζει και ο Ποσειδώνας αισθανόταν μόγος χωρίς τη φίλη του. Το πρωί τον βρήκε καδισμένο στο χαλάκι της εξώπορτας να κλαψουρίζει:

Τύρνα πίσω, Φρουφρονί!
Μου λείπεις!

Κάποια στιγμή, ο Ποσειδώνας
είδε τη Φρουφρού να αγνα-
ντεύει από το παράθυρο του
απέναντι σπιτιού. Τα βλέμμα-
τά τους συναντήθηκαν. Της
χαμογέλασε, με το δικό του
τρόπο, αλλά η Φρουφρού
τον αγνόησε.

Εκείνος όμως δεν το 'βαλε κάτω. Βγήκε γρήγορα από το σπίτι, στάθηκε στο σκαλοπάτι του απέναντι σπιτιού και άρχισε να παρακαλάει κάτω από το παράθυρο.

«Γύρνα σπίτι, Φρουφρού!»

Μου λείπεις!

A fluffy brown dog is sitting on a red step outside a blue door. The dog is looking towards a green field with a house in the background. The text "Μου λείπεις!" is written in the air above the dog. The scene is set against a blue sky and green hills.

«Σταμάτα να κλαψουρίζεις!» μάλωσε τον Ποσειδώνα η Φρουφρού, όταν κατέβηκε να δει γιατί κάνει τόση φασαρία.

«Μα είμαι στενοχωρημένος και νιώθω μεγάλη μοναξιά» της εξομολογήθηκε εκείνος. «Μου λείπει η αγκαλίτσα μας μπροστά στο τζάκι».

«Ναι, αλλά εδώ έχει καλύτερο φαγητό» τόνισε η Φρουφρού
«και δεν το κλέβει κανείς!» βιάστηκε να του υπενθυμίσει.

«Όμως, για να είμαι ειλικρινής,
κι εγώ νιώθω μόνη αφού δεν
μπορώ να κουρνιαξω στη χνου-
δωτή μυρωδάτη κοιλίτσα σου...»

«Αφού σου λείπω κι εγώ, γιατί δε γυρίζεις σπίτι;»

«Για να καταβροχθίζεις το φαγητό μου πίσω από την πλάτη μου;»

«Θέλω να σου ζητήσω συγγνώμη, Φρουφρού...»

«Αν τουλάχιστον μου έλεγες ότι σου αρέσουν
τόσο πολύ οι ψαρομεζέδες, θα... σου πρό-
σφερα εγώ η ίδια!»

«Αλήθεια λες;» πετάχτηκε ο Ποσειδώνας.

«Οι φίλοι έτσι κάνουν...»

«Πώς μπορώ να διορθώσω το λάθος μου;»

«Θα τσιμπολογήσεις από τις νοστιμιές μου ξανά χωρίς να με ρωτήσεις;»

«Όχι, στο υπόσχομαι».

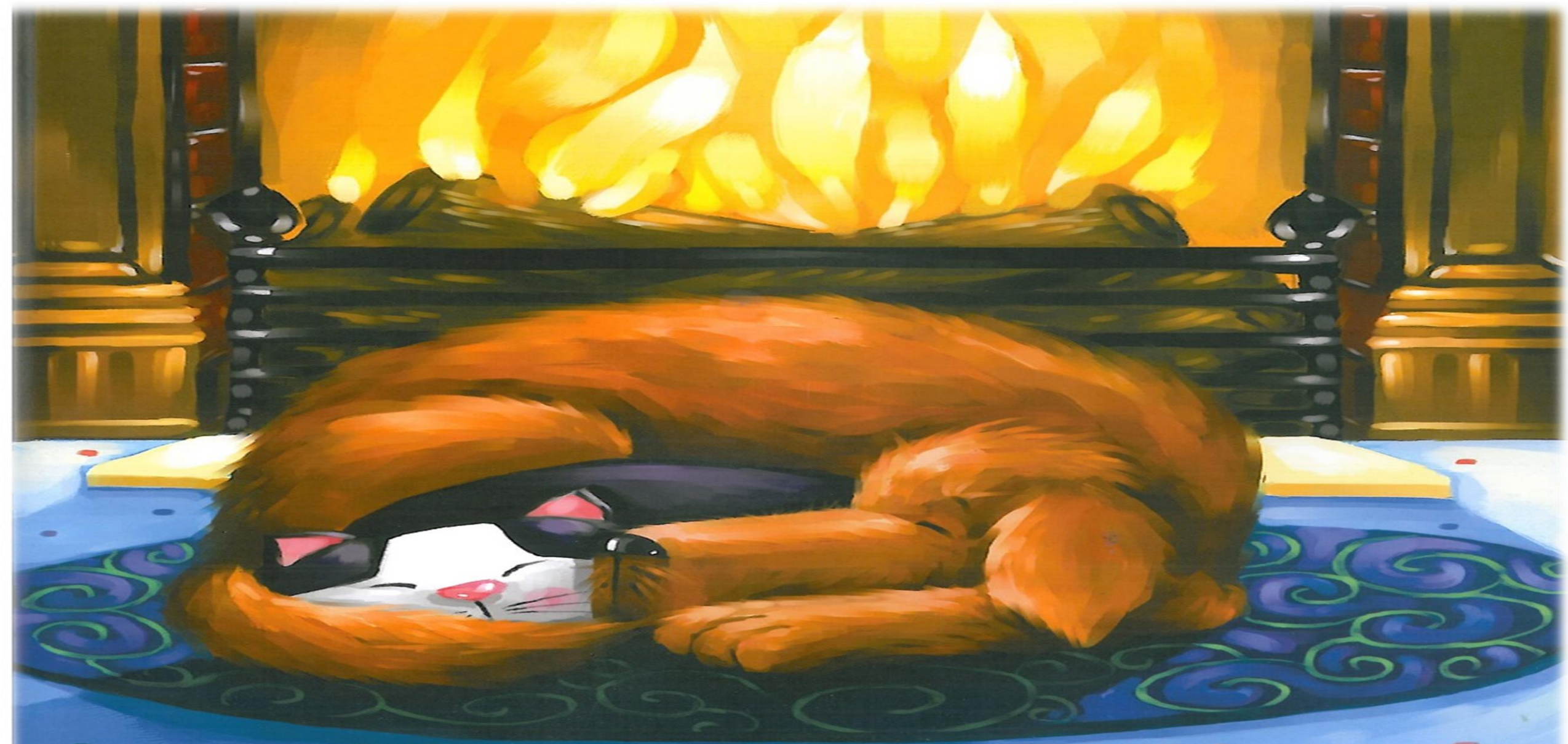
«Ωραία» είπε ικανοποιημένη η Φρουφρού και βάδισε προς το σπίτι τους.

Μπήκαν στο σπίτι και βρήκαν
το πρωινό να τους περιμέ-
νει. Η Φρουφρού πρό-
σφερε στο φίλο της από
το φαγητό της και εκεί-
νος, αφού έγλειψε ώρα
πολλή τα μουστάκια του,
άρχισε να τρώει

από το μπλε πιάτο του δίπλα στη μεγαλόκαρδη φίλη του.

Υστερα κουρνιαξανε ο ένας στην αγκαλιά
του άλλου κι έτσι κουβάρι, ευτυχισμένοι που έλυσαν
την παρεξήγηση, αποκοιμήθηκαν μπροστά στο τζάκι.

Προτάσεις για εκπαιδευτικούς και γονείς

Οι προτάσεις που ακολουθούν, με αφορμή το κείμενο που προηγήθηκε, αποσκοπούν στη γνωστική και κυρίως στη συναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών. Οι δραστηριότητες που θα επιλέξετε για την επίτευξη του στόχου αυτού, θα εξαρτηθούν κάθε φορά από την ηλικία, το επίπεδο των παιδιών, την ανταπόκρισή τους σε δεξιότητες, καθώς και το διαθέσιμο χρόνο.

- Μερικά από τα παιδιά της τάξης ίσως έχουν στο σπίτι τους κάποιο σκυλάκι ή γατάκι. Προτρέψτε τα να φτιάξουν μία λίστα με τα ονόματα των ζώων αυτών. Ρωτήστε έπειτα πόσα απ' αυτά τα ονόματα θα μπορούσαν να ανήκουν σε ανθρώπους.
- Ζητήστε από τους μαθητές να σας πουν ποια από τα ονόματα που κατέγραψαν τους αρέσουν περισσότερο και παροτρύνετέ τους να προσθέσουν κι άλλα.
- Στη συνέχεια φτιάξτε μαζί τους ένα σωρό ψεύτικη σκυλοτροφή από τυλιγμένα κομματάκια χαρτί. Φτιάξτε, επίσης, με καφέ χαρτόνι κομμένο σε σχήμα ψαριού, ένα σωρό ψεύτικους ψαρομεζέδες. Ύστερα πάρτε δύο δοχεία. Βάλτε τα παιδιά να παραστήσουν, σε ζευγάρια, τον Ποσειδώνα και τη Φρουφρού. Δώστε το έναυσμα να αρχίσουν να πετάνε, με τη σειρά, το «φαγητό» τους μέσα στα δοχεία. Το παιδί που θα βάλει, στο χρόνο που θα ορίσετε, το περισσότερο «φαγητό» στο δοχείο, αναδεικνύεται νικητής.
- Συζητήστε με τα παιδιά: Γιατί ήθελε ο Ποσειδώνας να φάει το φαγητό της γάτας; Πώς θα χαρακτηρίζαν τον ίδιο και τη συμπεριφορά του;
- Τι νομίζουν τα παιδιά: Ο Ποσειδώνας κοιμόταν πραγματικά, όταν η Φρουφρού πήγε να του μιλήσει; Έχουν ποτέ προσποιηθεί ότι κοιμούνται, ενώ δεν κοιμούνται; Γιατί;
- Ρωτήστε τα παιδιά, αν η Φρουφρού είχε δικό που έφυγε και πήγε να μείνει στο απέναντι σπίτι.
- Ζητήστε τους να παίξουν την ιστορία σε ζευγάρια. Το ένα παιδί θα κάνει τον Ποσειδώνα και το άλλο τη Φρουφρού. Ενθαρρύνετέ τα να μιμηθούν τις φωνές του σκύλου ή της γάτας και

να κινηθούν όπως τα ζώα. Συζητήστε για το πώς αισθάνθηκαν υποδυόμενοι τους χαρακτήρες των ηρώων. Αλλάξτε μετά τους ρόλους.

- Πείτε την ιστορία από την πλευρά του Ποσειδώνα. Θα μπορούσατε να ξεκινήσετε έτσι: «Γεια σας. Με λένε Ποσειδώνα και είμαι σκύλος...». Τα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν κάνοντας παρεμβολές και συμπληρώνοντας την ιστορία, καθώς αυτή εξελίσσεται. Πείτε μετά την ιστορία από την πλευρά της γάτας.
- Τι πιστεύουν τα παιδιά: Ο Ποσειδώνας άλλαξε μέχρι το τέλος της ιστορίας; Αν ναι, τι τον έκανε να αλλάξει;
- Έχουν πάρει ποτέ τα παιδιά κάτι που ανήκε σε κάποιον άλλο; Γιατί; Τι συνέβη;
- Πήρε ποτέ κάποιος άλλος κάτι που ανήκε στα παιδιά χωρίς να τα ρωτήσει; Τι συνέβη; Πώς αισθάνθηκαν; Συγχώρεσαν εκείνον που τους το πήρε;
- Έχουν ποτέ τσακωθεί με κάποιο φίλο τους για κάποιο λόγο; Τι συνέβη; Πώς αισθάνθηκαν; Ξανάγιναν φίλοι ποτέ; Είπε κάποιος συγγνώμη; Το βρίσκουν δύσκολο να ζητήσουν συγγνώμη;
- Φτιάξτε ένα σετ από καρτέλες, χρησιμοποιώντας τα γράμματα από τα ονόματα «Ποσειδώνας» και «Φρουφρού». Τοποθετήστε πρώτα τα γράμματα από το «Ποσειδώνας» και καλέστε τα παιδιά να παράγουν νέες λέξεις... π.χ. *σε, να, ας, εδώ, δένω, δάσος, όπως κ.ά.* Κάντε το ίδιο με το όνομα «Φρουφρού», παρά το ότι παράγει λιγότερες λέξεις, π.χ. *ουφ! φουρό...* Ύστερα τοποθετήστε τα γράμματα και των δύο ονομάτων μαζί για να διαπιστώσετε πόσες νέες λέξεις μπορούν να δημιουργήσουν τα παιδιά. Μπορούν να φτιάξουν πολλές λέξεις; [Ενδεικτικά] *συ, εσύ, δεν, ως, ένα, δύο, δώρο, νερό, νέος, ναός, νους, πέρα, φαρδύ, φερνω, δίνω, σωρός, οδός, φουφού, φοράω, φρουρός κτλ.*». Εννοείται ότι τέτοιου είδους απαιτήσεις είναι συνάρτηση της ηλικίας, των δεξιοτήτων και του γνωστικού επιπέδου της συγκεκριμένης ομάδας.

Ο Ποσειδώνας το εκυλάκι λικουδεύεται τη νόστιμη τροφή της γατούλας και τειμπολογάει κρυφά από το πιάτο της. Τι θα συμβεί, όμως, όταν η Φρουφρού ανακαλύψει ότι δεν έχει απομείνει ίχνος από το πρωινό της; Θα μπουν οι ψαρομεζέδες εμπόδιο στη φιλία των δύο ζώων;

Για να εξασφαλίσουν τα παιδιά υγιή κοινωνική ζωή θεμελιωμένη σε αποτελεσματικές σχέσεις, πρέπει να καλλιεργήσουν την ενσυναίσθηση, την ικανότητα δηλαδή να μπαίνουν στη θέση των άλλων, να κατανοούν και να αισθάνονται πράγματα με τον ίδιο τρόπο που τα βιώνει ένα άλλο άτομο. Την ανάγκη αυτή αναλαμβάνουν να καλύψουν τα βιβλία της σειράς αυτής, που προάγουν τη συναισθηματική νοημοσύνη. Με την προτεινόμενη για γονείς και εκπαιδευτικούς προσέγγιση επιχειρούν να μιλήσουν τα παιδιά στο να μπορούν να βλέπουν τον κόσμο με τα μάτια του άλλου, αφού μάθουν πρώτα να αναγνωρίζουν και να διαχειρίζονται τα δικά τους συναισθήματα.

Στη σειρά αυτή κυκλοφορούν:

- Η γάτα η Μαρμελάδα
- Ο Ποσειδώνας και η Φρουφρού
- Ο μεγάλος χνουδωτός
- Ο Πύργος των Παραμυθιών

 Σαββάλας

CE

Λ.Τ.: 9,70€

ISBN 978-960-449-761-4

9 789604 497614

ΚΑ.: 03687